

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 225/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 138/2015 z 21. mája 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 138/2015 z 21. mája 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“). Uvedenie nesprávnej spisovej značky napadnutého rozsudku sťažovateľom v petite sťažnosti ústavný súd

považoval len za zrejmú nesprávnosť a vychádzajúc z prílohy sťažnosti vymedzil predmet konania pred ústavným súdom uvedením správnej spisovej značky tak, ako to je uvedené v záhlaví tohto uznesenia.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynul tento sťažovateľom tvrdený skutkový stav:

„Sťažovateľ bol spolu s odporcom (ktorý je najmladším súrodencom sťažovateľa), a ďalšími dvomi bratmi... podielovým spoluvlastníkom... nehnuteľností zapísaných na [REDACTED] [REDACTED] (Katastrálne územie [REDACTED]), ktorých súčasťou je aj dotknutý drevený rodinný dom [REDACTED]...“

Odporca bez vedomia a predchádzajúceho súhlasu ostatných spoluvlastníkov poistil dňa 05.06.2008 uvedenú schátranú drevenicu poistkou č. [REDACTED] (Kooprativa poisťovňa, a.s.) na poistnú sumu 10.414.780,- SK (t. j. 345.707,36 EUR). K tejto zjavne absurdnej poistnej zmluve dohol odporca ešte aj bezdôvodnú a enormne vysokú fixnú ročnú indexáciu vo výške 7,90%...

Sťažovateľ sa dodatočne v roku 2009 dozvedel o uzatvorení inkriminovanej poistnej zmluvy a až v roku 2010 sa s ňou mohol riadne oboznámiť, nakoľko ju odporca spoluvlastníkom sprístupnil až koncom decembra 2009. Dodatočne tak vyšlo najavo, že odporca pri uzatváraní inkriminovanej poistnej zmluvy uviedol zjavne nepravdivé údaje, na základe čoho podvodne dosiahol uvedenú vykonštruovane vysokú poistnú sumu.

... Daná poistná zmluva tak bola zo zákona neplatná... Po námietkach sťažovateľa odporca danú poistnú zmluvu bez vyzvania spoluvlastníkov vypovedal a odporca následne v júni 2010 uzatvoril súvisiacu korektnú poistnú zmluvu na základe objektívnych údajov o príslušných technických a funkčných parametroch dotknutého rodinného domu, kde bola dohodnutá poistná suma 152.768,-EUR (t.j. 4.602.288,70,-Sk)...

Keďže odporca nechcel dobrovoľne napraviť uvedené nezákonné a dobrým mravom odporujúce konanie, sťažovateľ bol v danej veci donútený podať žalobu zo dňa 27.08.2011, ktorou sa na Okresnom súde Čadca domáhal náhrady škody, ktorú mu odporca spôsobil uzatvorením uvedenej enormne predraženej poistnej zmluvy a z nej vyplývajúceho vysokého poistného.

... Napriek tomu, že v súvisiacom bezdôvodne zdĺhavom a značne neefektívnom prvostupňovom súdnom konaní bola relevantnými listinnými dôkazmi nesporne preukázaná zjavná oprávnenosť a dôvodnosť podanej žaloby, konajúci súd ju zamietol a odporcovi priznal aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Sťažovateľ sa proti zjavne nesprávnemu prvostupňovému rozsudku č. k. 8C/167/2011 zo dňa 05.09.2014 odvolal odvolaním zo dňa 09.12.2014, v ktorom komplexne zdôvodnil nesprávnosť zistenia skutkového stavu i nesprávnosť právneho posúdenia veci zo strany konajúceho súdu. V odvolaní poukázal aj na zjavne účelovo vykonštruovaný postup súdu, ktorý ignorujúc spoľahlivo preukázaný skutkový stav veci nezákonne konal na prospech odporcu. K pochybnému pojednávaniu zo dňa 05.09.2014, na ktorom bol uvedený nesprávny rozsudok vyhlásený, podal sťažovateľ svoje písomné vyjadrenie zo dňa 03.02.2015, ktoré... poštou doručil aj Krajskému súdu v Žiline.

Krajský súd v Žiline, ako príslušný odvolací orgán, svojim úplne nesprávnym a zjavne nespravodlivým rozsudkom č. k. 6Co/138/2015 zo dňa 21.05.2015 napadnutý rozsudok Okresného súdu Čadca potvrdil, pričom odporcovi priznal aj náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní...“

3. Sťažovateľ svoje tvrdenie o porušení svojich v petite sťažnosti označených práv napadnutým rozsudkom odôvodnil takto:

„Výklad a závery odvolacieho súdu sú absolútne svojvoľné a zjavne neodôvodnené, pričom príslušné ustanovenia súvisiacich všeobecne záväzných predpisov súd aplikuje tak, že úplne popiera ich podstatu i zmysel.

V rozpore s vykonaným dokazovaním i skutkovým stavom predmetnej veci je odôvodnenie rozsudku nelogické a úplne odchyľne od veci samej i všetkých jej vzájomných súvislostí.

Všeobecné súdy nepochybne postupovali aj v rozpore s § 153 ods. 1 OSP, pretože rozhodli na základe skutkového stavu, ktorý nebol v súlade s vykonanými dôkazmi a na odôvodnené tvrdenia sťažovateľa nebrali ohľad. Porušovateľ sa argumentáciou sťažovateľa vôbec nezaoberal. Konanie v rozpore s procesnými povinnosťami stanovenými súdu zákonom je na základe ústavného odkazu v čl. 46 ods. 4 Ústavy zároveň konaním

ústavne nekonformným, resp. arbitrárnym, preto je daná právomoc Ústavného súdu takémuto porušovaniu zamedziť.“

4. Na základe uvedeného sťažovateľ v petite sťažnosti navrhol, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6 Co 138/2015 z 21. mája 2015, napadnutý rozsudok zruší, vráti vec na ďalšie konanie a prizná sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 €.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný

návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

8. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, pričom je potrebné ich konkretizovať nielen právne označením článkov ústavy alebo inej medzinárodnej zmluvy, ale aj skutkovo.

10. Z obsahu sťažnosti nie je zrejmé, v čom sťažovateľ vidí porušenie svojich v petite sťažnosti označených práv; obmedzuje sa iba na všeobecné konštatovanie o svojvoľnosti a zjavnej neodôvodnenosti záverov odvolacieho súdu, ktorého výklad a aplikácia príslušných všeobecne záväzných predpisov popiera ich podstatu i zmysel a ktorého odôvodnenie je nelogické a úplne odchýlne od veci samej, resp. na tvrdenie o ústavne nekonformnom či arbitrárnom konaní odvolacieho súdu.

11. Bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia sťažovateľ tieto svoje tvrdenia nijako neozrejmuje vo väzbe na konkrétny prípad. Argumentácia sťažovateľa sa teda zúžila iba na samotné konštatovanie o porušení jeho označených práv v dôsledku arbitrárnosti záverov a postupu odvolacieho súdu bez bližšieho zdôvodnenia, v čom konkrétne má podľa neho

toto porušenie spočívať. Keďže sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne výhrady voči napadnutému rozsudku, nemožno mu ani oponovať konkrétnymi argumentmi.

12. Pretože, ako už bolo uvedené, sťažovateľ okrem všeobecnej konštatácie o arbitrárnosti záverov a postupu odvolacieho súdu ničím konkrétne neodôvodnil namietané porušenie svojich označených práv, nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6 Co 138/2015 z 21. mája 2015 a namietaným porušením označených práv. Už z tohto samotného faktu možno vyvodit' záver o zjavnej neopodstatnenosti jeho sťažnosti.

13. Podľa ústavného súdu má nedostatok odôvodnenia významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu (IV. ÚS 124/08).

14. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, prípadne inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (m. m. IV. ÚS 124/08). Vznesenie takýchto námietok podanie sťažovateľa neobsahuje.

15. Subjektívny názor sťažovateľa o porušení jeho práv nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich namietanému porušeniu, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by dovolili takýto záver aspoň na účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie.

16. Sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu, neobsahuje kvalifikované odôvodnenie, a preto nespĺňa ani podstatnú zákonom predpísanú náležitosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

17. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

18. Napokon ústavný súd po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom s prihliadnutím aj na rozsudok okresného súdu sp. zn. 8 C 167/2011 z 5. septembra 2014 dodáva, že všeobecné súdy sa podľa neho so skutkovou a právnou problematikou súvisiacou s posudzovanou vecou vysporiadali z hľadiska ústavných aspektov spôsobom ústavne akceptovateľným.

19. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto

možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

20. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ako aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

21. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2016